

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-411-0081

Dato: 22. maj 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213- Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre skattelove (CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål af 14. maj 2007 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har i brev af 14. maj 2007 henvendt sig til Folketingets Skatteudvalg med en række kommentarer og spørgsmål. Disse vil blive kommenteret i det følgende:

FSR ønsker først at anerkende, at en nedsættelse af selskabsskattesatsen i sig selv vil være medvirkende til at reducere de problemer, som man ifølge forslaget ønsker at mindske.

Endvidere anerkendes det, at de foreslåede regler vedrørende rentebegrænsning er ændret, så der i højere grad er tale om en relativ frem for en absolut begrænsning, og navnlig således at der ikke længere foreslås en absolut beløbsgrænse, hvorover fradragsværdien for nettorentudgifter reduceres.

Det er imidlertid FSR's opfattelse, at det foreliggende lovforslag betegner et brud på mange års dansk skattepolitik på grund af den meget betydelige omfordeling af selskabsskatterne, der vil blive resultatet, hvis lovforslaget vedtages. FSR er endvidere betænkelig ved den usikkerhed om kontinuiteten i det danske skattesystem, som en vedtagelse af lovforslaget vil skabe i erhvervslivet. Der er ikke blot tale om justeringer, som når man f.eks. tidligere har indført regler om begrænset rentefradrag ved tynd kapitalisering eller foretaget justering af afskrivningssatser. Der er tale om væsentlige ændringer i betingelserne for erhvervsudøvelse, hvis man som foreslået for nogle selskaber på én gang indfører betydelige begrænsninger i rentefradragsretten og reducerer afskrivningssatsen for visse driftsmidler meget markant.

Det er en politisk vurdering, om de hidtidige regler har været for liberale. Virksomhederne har imidlertid disponeret fuldt lovligt og i tillid til de hidtidige regler, og det forekommer urimeligt, at investeringer og dispositioner, der ud fra et samfundsmæssigt synspunkt som hovedregel har været af ønskelig karakter, pludselig på grund af ny lovgivning kan vise sig at blive uhensigtsmæssige eller direkte tabsgivende. Der er samtidig tale om lovgivning, der i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, på visse punkter er enestående. Det vil være forståeligt, hvis virksomhederne fremover i et vist uforudsigeligt omfang vil vige tilbage fra dispositioner, herunder investeringsbeslutninger, ud fra overvejelser om, at risikoen for at blive ramt af nye "upåregnelige" ændringer i skattelovgivningen er for stor.

Efter FSR's opfattelse indeholder det foreliggende lovforslag samtidig så mange uklarheder og utilsigtede konsekvenser, at forslaget ikke bør vedtages i den foreliggende form.

En stor del af de foreslåede regler forekommer at kunne være i strid med EU-retten. Der er grund til at understrege, at det ikke er tilstrækkeligt at lægge vægt på EU-retten, når eksisterende regler underkendes af EF-domstolen. Det samme bør gøre sig gældende ved udformningen af nye regler. Det kan næppe være hensigten, at det er virksomhederne, der skal bære risikoen ved regler, som er uforenelige med EU-retten, men som det tager år at få underkendt pga. processystemet mv. FSR opfordrer derfor ministeriet til nøje at overveje konsekvenserne af de foreslåede regler ud fra en EU-retlig synsvinkel.

FSR er principielt betænkelig ved, at lovforslaget medfører, at renteudgifter som er en sædvanlig driftsomkostning, ikke længere skal kunne fradrages fuldt ud som driftsomkostninger. Dette må anses for et brud med princippet om skat efter evne.

I bemærkningerne anføres adskillige gange, at begrundelsen er, at renteudgifter medgår til anskaffelse af aktiver, hvis afkast ikke er skattepligtigt (forstået som henholdsvis skattefrie udbytter og skattefrie aktieavancer).

Udbytter og aktieavancer er imidlertid skattefritaget, fordi den underliggende selskabsindkomst beskattes. Skattefriheden er således udtryk for, at dobbeltbeskatning skal undgås. Det er beklageligt, at dette ser ud til at være et fuldstændigt overset faktum i argumentationen for det foreliggende lovforslag.

FSR finder således overordnet, at den foreslåede rentefradragsbeskæring mangler tilstrækkelig saglig begrundelse.

Lovforslaget medfører en betydelig begrænsning i retten til at fratække renter til erhvervelse af virksomhed i udlandet. Det forekommer selvmodsigende, at lovforslagets regler samtidig vil forhindre udenlandske investorer i at fratække renteudgifter i Danmark ved erhvervelse af dansk virksomhed.

Forslaget rammer ifølge sit indhold meget bredt, idet alle større selskaber - uanset virke, ejerskab mv. - vil være underlagt de nye regler. Bemærkningerne til forslaget henviser primært til, at en reduceret skattebetaling fra visse af de af kapitalfonde overtagne danske selskaber nødvendiggør det foreslåede indgreb vedrørende begrænset fradragsret for nettofinansieringsudgifter. Henset til det særdeles specifikke formål synes de foreslåede regler at ramme uforholdsmæssigt bredt til skade for øvrige danske virksomheder, herunder navnlig vækstvirksomheder, der ved forslaget reelt får reduceret deres finansieringsmuligheder til skade for væksten i det danske samfund.

Det foreslåede synes så meget mere ubegrundet, når man i et mindre land som Danmark netop har behov for, at virksomheder opnår tilstrækkelig kritisk masse. Dette kan i forvejen være vanskeligt med udgangspunkt i Danmark. Forslaget vil virke demotiverende for virksomhedssammenlægninger og omstruktureringer, og det vil føre til lavere investeringer.

FSR skal endvidere overordnet påpege, at de foreslåede afskrivningssatser i visse tilfælde fører til afskrivningsperioder, der åbenbart overstiger de pågældende anlægs levetid. Reduktionen af afskrivningssatserne er ikke blot et brud på et halvt århundredes skattepolitik til fremme af investeringslysten. Der kan nu blive tale om, at afskrivningsreglerne virker demotiverende, fordi de driftsøkonomiske afskrivninger vil være større end de skattemæssige. Den hidtidige driftsmiddelsaldo skal opdeles med henblik på fremtidige reducerede afskrivninger for dele heraf. Dette vil reelt økonomisk virke som lovgivning med tilbagevirkende kraft. Efter FSR's opfattelse bør så væsentlige indgreb ikke få virkning for virksomheders allerede gennemførte investeringsbeslutninger foretaget i tillid til de gældende regler. Så væsentlige ændringer bør alene have fremtidig virkning.

FSR skal endelig bede om, at det nærmere begrundes, hvorfor der ikke foreslås en ophævelse af 3-årsreglen for beskatning af selskabers aktieavancer. Det har været anført, at begrundelsen skulle være provenuhensyn. Der er imidlertid ikke fremlagt dokumentation for, at selvangivne avancer i realiteten – under hensyntagen til fremført underskud og fremført aktietab – i væsentligt omfang er blevet beskattet. Ingen af de lande, hvormed vi normalt sammenligner os, beskatter selskabers aktieavancer. Det gælder eksempelvis de øvrige nordiske lande og England. Med forslaget om, at renteudgifter til finansiering af aktieposter ikke eller kun i ubetydeligt omfang skal være fradragsberettigede, er det endnu mere vanskeligt at se begrundelsen for at opretholde 3-årsreglen. FSR skal bemærke, at de nævnte lande – og en række andre EU-lande – uanset exemptionregler for udbytte og aktieavancer tillader fradrag for renteudgifter.

Skatteministerens kommentar:

Efter min opfattelse er de argumenter, som FSR fremfører, i det store hele sammenfaldende med de overordnede argumenter, som blev fremsat i høringssvarene, og som er kommenteret i lovforslaget. Jeg tillader mig derfor at henvise hertil.

Jeg kan konstatere, at FSR anerkender, at det er en politisk vurdering, om de hidtidige regler har været for lempelige. Denne vurdering har regeringen foretaget og konkluderet, at der er behov for grundlæggende ændringer, hvis selskabsbeskatningen skal være robust og konkurrencedygtig i de kommende år.

Jeg kan også konstatere, at FSR trods kritikken af indgrebet ikke er kommet med alternative forslag, der på samme måde kan sikre en robust selskabsbeskatning. Det er efter min opfattelse ikke et argument i sig selv, at andre lande har andre regler.

Jeg kan garantere for, at forslaget – herunder forholdet til EU-retten - har været nøje overvejet, og det er også beskrevet indgående i lovforslagets bemærkninger.

Lovforslagets enkelte elementer

I det følgende har vi kommenteret de enkelte bestemmelser i lovforslaget. Henset til kompleksiteten og de mange uklarheder er der god grund til at formode, at der senere vil fremkomme adskillige yderlige spørgsmål og fortolkningsproblemer.

§ 1, nr. 1 - Kildeskat på renter

Det foreslås, at bestemmelsen om kildeskat på renter i SEL § 2, stk. 1, litra d, justeres under hensyn til ændringen af CFC-reglerne. Der anmodes om en uddybning af, hvornår et udenlandsk moderselskab "kan undergives CFC-beskatning af renterne" efter udenlandske regler, samt angivelse af kriterier, der vil være afgørende for, at udenlandske regler kan kvalificeres som CFC-regler fra dansk side.

Det bedes bekræftet, at den udenlandske beskatning anses for at opfylde "3/4"-reglen i bestemmelsens 3. pkt., selvom der rent faktisk ikke foretages en beskatning hos moderselskabet på dette niveau som følge af indkomstopgørelsesregler i det pågældende land, f.eks. fremførelse af underskud mv. I forlængelse heraf bedes det generelt bekræftet, at vurderingen i den foreslåede bestemmelse er "objektiv" på samme måde som vurderingen efter de tidligere gældende regler i ABL § 2 a og SEL § 13, dvs. at den faktiske beskatning er uden betydning, idet det afgørende alene er reglerne i det pågældende udland.

Det bedes uddybet, hvornår et udenlandsk modtagerselskab anses for at betale renterne videre til et andet selskab. Er ministeriet enig i, at en udlodning fra det udenlandske modtagerselskab til et andet udenlandsk selskab og tilbagebetaling af lån eller ydelse af lån ikke kan rummes inden for ordlyden "betale renterne videre"?

Det bør fremgå af bestemmelsen, at der ikke pålægges kildeskat, selvom renterne viderebetales til et selskab, hvor beskatningen er under 3/4, når dette selskab er hjemmehørende i EU eller i et land, hvormed Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Skatteministerens kommentar:

Den begrænsede skattepligtigt på renter omfatter ikke rentebetalinger til et udenlandsk selskab, som er under bestemmende indflydelse af et andet udenlandsk selskab, der er hjemmehørende i et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis sidstnævnte selskab efter reglerne i sit hjemland kan undergives CFC-beskatning af renterne.

Der er tale om videreførelse af en allerede eksisterende regel. De udenlandske CFC-regler behøver ikke at være identiske med den danske CFC-beskatning. Den udenlandske CFC-beskatning skal dog bygge på et princip om, at et moderselskab beskattes af datterselskabets indkomst under visse betingelser.

Det kan ikke bekræftes, at vurderingen i 3/4 reglen svarer til vurderingen i de tidligere regler i aktieavancebeskatningslovens § 2 a og selskabsskatteovens § 13. Det skal vurderes, om den faktiske beskatning af renterne mindst udgør 3/4 af den danske selskabsbeskatning (dvs. 18,75 pct.). I den forbindelse anses udnyttelse af underskudsfræførsel for at være beskat-

ning. Kriteriet er således opfyldt, hvis beskatningen ville have været mindst 18,75 pct., hvis der ikke havde været fremførselsberettiget underskud.

Viderebetaling af renterne omfatter den situation, hvor rentemodtageren nok bliver beskattet af renterne, men samtidigt har fradrag for de renter, som det selv betaler til det andet udenlandske selskab i lavskattelandet, jf. således bemærkningerne til L 119, 2003-2004. Det bemærkes, at det andet udenlandske selskab i denne situation anses for at være den reelle modtager af rentebetalingen. Opfylder dette andet selskab betingelserne for at være undtaget fra skattepligt af rentebetalingen, bortfalder skattepligten.

Det skal bemærkes, at hvis den umiddelbare modtager af rentebetalingen viderebetaler beløbet via en udlodning, tilbagebetaling af lån eller lignende skal det vurderes, om den umiddelbare modtager er den rette indkomstmodtager (beneficial owner). Hvis den endelige beløbsmodtager må anses for at være beneficial owner, finder betingelserne i § 2, stk. 1, litra d, umiddelbar anvendelse på den endelige beløbsmodtager.

§ 11 B - Renteløftet

Stk. 1

Hvorledes beregnes begrænsningen af nettofinansieringsudgifterne efter § 11 B, stk. 1, hvis indkomståret ikke udgør 12 måneder og forholdet ikke er omfattet af § 11 B, stk. 7 (ændring i sambeskatning)?

Det bestemmes i sidste punktum, at "kurstab altid anses for at være beskåret først". Af stk. 4, nr. 5 fremgår, at "fradragsberettiget tab ved afståelse af aktier mv." indgår i nettofinansieringsudgifterne. Hvis denne regel ønskes opretholdt, er det nødvendigt at fastlægge en prioriteringsrækkefølge for rentebeskæringen, som også omfatter disse tab.

Skatteministerens kommentar:

Der er fremsat ændringsforslag, der håndterer situationen, hvor indkomståret ikke udgør 12 måneder. Der kan derfor henvises til ændringsforslaget.

I samme ændringsforslag er det præciseret, at de kurstab, der altid anses for beskåret først, er kurstab på fordringer, gæld og finansielle fordringer omfattet af kursgevinstloven. Der er således ikke behov for en prioriteringsregel for så vidt angår aktietab.

Stk. 3

" Hvis selskabet opgør den skattepligtige indkomst efter tonnageskatteloven, nedsættes grundbeløbet med den del, som den regnskabsmæssige værdi af egne aktiver tilknyttet tonnagebeskattet rederivirksomhed udgør af den samlede regnskabsmæssige værdi af egne aktiver" - Hvad er formålet med tilføjelsen "egne" og hvorfor er en tilsvarende formulering ikke brugt i stk. 5, 11. pkt. som ikke taler om egne aktiver, men blot om aktiver? "Aktiver der er omfattet af beskatning efter tonnageskatteloven medregnes ikke"

Skatteministerens kommentar:

Efter tonnageskatteloven beskattes selskabet på baggrund af dels rederiets egen tonnage og dels lejet tonnage. Ved nedsættelsen af grundbeløbet skal der alene tages hensyn til selskabets egne aktiver. Den samme formulering findes i den gældende § 12 i tonnageskatteloven.

Stk. 4

Vi er opmærksomme på, at det i bemærkningerne side 39 angives, at udenlandske datterselskaber omfattet af SEL § 32 ikke omfattes af de foreslåede regler. Skattesubjektet efter SEL § 32 er imidlertid det danske moderselskab. Ministeriet bedes derfor bekræfte, at renteindtægter og -udgifter mv., som det danske moderselskab skal medregne ved indkomstopgørelsen efter SEL § 32, skal medregnes i opgørelsen af selskabets nettofinansieringsudgifter, jf. SEL § 11 B, stk. 4.

FSR anmoder om, at det bekræftes, at modtagne og ydede kontantrabatter sidestilles med renter vedr. debitorer og kreditorer og dermed ikke indgår i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter i stk. 4 nr. 1.

Det bedes bekræftet, at finansielle kontrakter vedrørende valuta, herunder valutaterminskontrakter, jf. sidste punktum i nr. 3, ikke skal indregnes i finansieringsudgifter, hvis de falder ind under undtagelsesreglerne i kursgevinstlovens § 30, idet de i så fald ikke er "omfattet af kursgevinstloven", jf. 1. punktum i nr. 3.

I stk. 4, nr. 3, 4. punktum anføres at man ikke skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter mv. som tjener til sikring af driftsindtægter og -udgifter. Ministeriet bedes oplyse, hvilke regnskabsposter der kan anses for at være driftsindtægter og -udgifter i forskellige typer finansielle virksomheder, herunder om afkast af værdipapirer anses for driftsindtægter?

Efter sidste sætning i stk. 4, nr. 3 skal gevinst og tab på finansielle kontrakter medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, hvis medkontrahenten er koncernforbundet. Denne bestemmelse skaber efter FSR's forståelse problemer for koncerner, der foretager eksternt afdækning gennem en central finansafdeling. Det følger af næstsidste punktum i stk. 7, at finansieringsindtægter og -udgifter mellem de sambeskattede selskaber ikke indgår i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter. Hvis derfor et koncernselskab har indgået en afdækningskontrakt med koncernens finansselskab (ofte moderselskabet), der har foretaget afdækning eksternt, skal de koncerninterne kontrakter efter stk. 7 elimineres, således at den åbentstående kontrakt er den eksterne aftale. Der opstår herved spørgsmål om, hvorvidt en sådan aftale falder ind under betingelsen om, at den tjener til sikring af driftsindtægter og -udgifter? Der synes at være tvivl herom, fordi de pågældende driftsindtægter og -udgifter vedrører et andet selskab, end det der foretager afdækningen eksternt. Den foreslåede regel passer efter FSR's opfattelse endvidere ikke sammen med betingelsen i kursgevinstlovens § 30 om, at der ikke må være indgået modgående kontrakter, herunder af et andet koncernselskab. I denne sammenhæng har man i praksis anset de to kontrakter, der er indgået af finansselskabet, for at være modgående, således at den kontrakt, der er indgået af det operative selskab, har opfyldt betingelsen for at være undtaget fra § 29.

Finansielle kontrakter indgås bl.a. for at sikre mod prisudsving ved varekøb og varesalg, særligt hvis der er tale om volatile markeder, som tilfældet er eksempelvis for råvarer og olie mv. Det er efter FSR's opfattelse i strid med hensigterne bag lovforslaget, at gevinst og tab på råvarekontrakter mv. skal indregnes i nettofinansieringsudgifter, hvis betingelserne for at undtage sådanne kontrakter i stk. 4, nr. 3 ikke er opfyldt, herunder hvis kontrakten simpelthen er indgået spekulativt eller som led i næring. Gevinster og tab på råvarekontrakter og kontrakter vedrørende andre varer mv., der ikke er af finansiell karakter, bør ikke indregnes ved opgørelsen af, om et selskab skal have begrænset fradrag for nettofinansieringsudgifter.

I stk. 4, nr. 3, 4. punktum benyttes udtrykket "kontrakter (terminkontrakter mv.)". I 5. punktum benyttes udtrykket "terminkontrakter mv." Det bedes bekræftet, at der uanset de forskellige udtryk er tale om samme afgrænsning.

I stk. 4, nr. 4, 2. punktum bestemmes, at der skal ske eliminering mellem koncernforbundne selskaber. Har denne bestemmelse nogen selvstændig betydning i sammenhæng med den generelle bestemmelse i stk. 7, næstsidsste punktum, der også foreskriver eliminering inden for sambeskattning? Se endvidere nedenfor under stk. 7 kritisk herom.

I stk. 4, nr. 5 bestemmes, at fradragsberettigede tab ved afståelse af aktier mv. skal indgå i nettofinansieringsudgifterne. Dette er efter FSR's opfattelse en uheldig bestemmelse, hvad enten hensigten har været, at sådanne tab skal indgå, når de konstateres, eller når de rent faktisk udnyttes ved modregning. Det er vel først på sidstnævnte tidspunkt, at de "er fradragsberettigede". Dette bedes bekræftet. Tab på aktier bør ikke føre til fradragsbegrænsning, hvis de blot resulterer i et fremførbart tab. Hvis aktietab, som vi antager, først skal indregnes, når de udnyttes ved modregning i gevinster, er der behov for regler om prioritetsrækkefølge, jf. ovenfor, medmindre det foreskrives, at opgørelsen foretages netto.

Skatteministerens kommentar:

Jeg har til 2. behandlingen af lovforslaget stillet følgende ændringsforslag, der relaterer sig til ovenstående:

- Det er - modsat hvad FSR ønsker bekræftet - præciseret, at CFC-indkomst og "skyggebeskatning" ikke medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.
- Det fremgår nu, at gevinst og tab på terminkontrakter til sikring af driftsindkomst i et sambeskattet selskab ikke medregnes til nettofinansieringsudgifterne. Derved bliver det muligt for selskaber i en koncern at afdække forpligtelser og tilgodehavender gennem en central finansafdeling på samme måde, som hvis der var tale om ét selskab. Det bemærkes, at der ikke i denne forbindelse er tilsigtet nogen ændring af kursgevinstlovens regler, herunder taget stilling til den anførte praksis.
- Forslaget om eliminering, når leasinggiver og leasingtager er sambeskattede tages ud af forslaget.
- Det er præciseret, at kurstab på aktier ikke kan fremføres, og at de pågældende tab først indgår ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, når tabene udnyttes.

Herudover bemærkes, at modtagne og ydede varekontrabatter sidestilles med renter vedrørende varedebitorer og varekreditorer – og dermed ikke indgår i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter.

Det kan endvidere bekræftes, at valutakontrakter, der falder ind under undtagelsesreglerne i kursgevinstlovens § 30, ikke indgår i opgørelsen af nettofinansieringskontrakter, idet de ikke er ”omfattet af kursgevinstloven”.

I lovforslaget fremgår det, at gevinst og tab på terminskontrakter m.v. medregnes, hvis den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontrakter eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. For så vidt angår andre finansielle virksomheder gælder, at afkast af næringsværdipapirer anses for at være driftsindtægter.

Det kan i øvrigt bekræftes, at udtrykkene ”kontrakter (terminskontrakter m.v.)” og ”terminskontrakter m.v.” er udtryk for samme afgrænsning.

Stk. 5

Det fremgår af bestemmelsen, at fordringer og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven ikke medregnes ved opgørelsen af selskabets aktiver. Skatteministeriet bedes bekræfte, at en finansiell kontrakt, der er undtaget fra kursgevinstbeskatningsloven, jf. KGL § 30, dermed skal medtages ved opgørelsen af selskabets skattemæssige aktiver.

I bestemmelsen henvises til, at afskrivningsberettigede aktiver medtages til nedskrevet værdi, at igangværende arbejder medtages til nettoværdien o.s.v. Det bør præciseres i selve bestemmelsen, at det er skattemæssige værdier, der skal anvendes.

Det bestemmes i 6. punktum, at fordringer "erhvervet ved salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed" indgår i aktivopgørelsen i det omfang, hvormed værdien overstiger bl.a. "gæld opstået ved køb af varer og tjenesteydelser i forbindelse hermed". Der bedes redegjort for, hvad der ligger i udtrykket "i forbindelse hermed". Det synes ikke logisk, at debitorer og kreditorer, der er opstået ved salg af tjenesteydelser uden forbindelse med salg af varer, ikke skal medregnes.

Det bør præciseres, om værdien af en løbende ydelse efter LL § 12 B indgår i den skattemæssige værdi.

Det bestemmes endvidere, at "der medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden fradragsbeskæring efter stk. 1 og § 11 C". Der anmodes om en nærmere beskrivelse af, hvordan denne regel skal håndteres i senere år, hvor der kan være flere års underskud som skal indregnes og hvor disse ikke reduceres i det omfang de ikke har kunnet fradrages i den skattepligtige indkomst eller fremføres til senere fradrag.

Leasingaktiver medregnes hos leasingtager til regnskabsmæssig værdi. Aktiverne skal således ikke medregnes hos leasinggiver, hvilket kræver, at aktiverne udskilles af driftsmiddelsaldoen. Hvorledes skal opdelingen mellem leasingaktiver og andre driftsmidler foretages? Hvorledes skal der forholdes, når leasingaftalen udløber, og der hos den tidligere leasinggiver er en restsaldo på driftsmiddelsaldoen? Medregnes denne efter leasingaftalens udløb med den skattemæssige værdi, dvs. restbeløbet på driftsmiddelsaldoen?

Skal aktiver i udenlandske filialer og faste ejendomme i udlandet medregnes som ikke-afskrivningsberettigede aktiver?

Det er efter FSR's opfattelse unødvendigt at stille et "2-års krav", jf. næstsidste punktum i stk. 5, fordi der her må være tale om apportindskud af andre aktiver end likvider, fordringer mv., hvis bestemmelsen skal give mening. Et apportindskud af aktiver vil som oftest udløse afståelsesbeskatning efter udenlandske regler, og situationen kan derfor ikke sammenlignes med reglen i SEL § 11, hvor indskud af kontanter typisk kan foretages uden skattemæssige konsekvenser, og hvor det derfor er af mindre betydning for en kort periode at overføre værdier til et andet selskab. I § 11 B-situationen vil ulempen ved den udenlandske afståelsesbeskatning udligne fordelene ved at reducere rentebeskræringen, og der er derfor ikke samme incitament til "vilkårlig flytning af aktiver".

Hvis ministeriet ikke ser sig i stand til at fjerne 2-års kravet, bedes det overvejet, at bestemmelsen præciseres, sådan at 2 års-kravet alene vedrører indskud af aktiver omfatter af SEL § 11 B, stk. 5 og ikke indskud af likvider mv. Hvis indskud af likvider også skal omfattes af 2-års kravet, bedes det nærmere uddybet, hvordan kravet skal overholdes i praksis. Betyder kravet, at der overhovedet ikke kan foretages udlodninger i de første to år efter kapitalforhøjelser foretaget af et udenlandsk selskab? Hvordan skal der forholdes, hvis det danske selskab har anvendt de indskudte aktiver i sin drift, herunder til betaling for koncerninterne ydelser?

Skatteministerens kommentar:

En finansiel kontrakt, der er undtaget fra kursgevinstloven, jf. § 30, medtages ved opgørelsen af selskabets skattemæssige aktiver, idet kontrakten netop ikke er "omfattet af kursgevinstloven".

Det fremgår af § 11 B, stk. 5, 1. pkt., at det er den skattemæssige værdi af aktiverne, der medregnes ved aktivopgørelsen. Dette gælder også afskrivningsberettigede aktiver (til nedskreven skattemæssig værdi), igangværende arbejder osv. I det ene tilfælde, hvor den skattemæssige værdi ikke anvendes er dette netop anført (finansielle leasingaktiver ved leasing mellem uafhængige). Der ses derfor ikke at være behov for en præcisering.

Bestemmelsen i § 11 B, stk. 5, 6. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 22 a, stk. 7. I virksomhedsskatteloven medregnes fordringer og gæld vedrørende tjenesteydelser i forbindelse med salg af varer i kapitalafkastgrundlaget alene for at undgå administrative problemer med at foretage en opdeling af en fordring på den del, der vedrører varesalg, og den del, der vedrører tjenesteydelser i forbindelse med varesalg. Der ses ikke at være behov for at udvide bestemmelsen.

Værdien af en løbende ydelse efter ligningslovens § 12 B indgår ikke i aktivopgørelsen.

Der er i ændringsforslaget foretaget en præcisering af 8. pkt. om medregning af de under-skud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden *indkomstårets* fra-dragsbeskæring efter renteloftet og EBIT-reglen.

I § 11 B, stk. 5, 9. og 10. pkt., er det foreslået, at leasingaktiver medregnes hos leasingtage-ren til regnskabsmæssig værdi samt at leasinggiveren ikke medregner finansielt udleasede aktiver. Hvis det udleasede aktiv er et driftsmiddel, der afskrives på en driftsmiddelsaldo, skal saldoen ved aktivopgørelsen nedsættes med aktivets regnskabsmæssige værdi. Dette gøres, når aktivet er udleaset ved indkomstårets udløb – efter udløbet af leasingaftalen ind-går aktivet med den skattemæssigt nedskrevne værdi. Hvis der er tale om koncernintern fi-nansiel leasing anvendes de skattemæssige værdier i stedet for de regnskabsmæssige.

Aktiver i faste driftssteder og ejendomme i udlandet medregnes kun i aktivopgørelsen, hvis der er valgt international sambeskatning.

Det kan bekræftes, at 2-års-kravet alene vedrører indskud af aktiver, der omfattes af § 11, stk. 5. Det omfatter således ikke indskud af likvide midler, der er undtaget i stk. 5, 4. pkt.

Stk. 6

Lovforslaget har ifølge bemærkningerne til hensigt at tillade fradrag for fremmedfinansiering af køb af aktier i udenlandske selskaber ved "at aktier i koncernforbundne selskaber i et vist om-fang kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår i beregningen af loftet for rentefradrag". Dette søges opnået ved, at der kan medregnes 20% af anskaffelsessummen for selskabets direkte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, som ikke indgår i sambeskatningen.

Indregning af 20% af anskaffelsessummen indebærer en begrænsning af fradragsretten, der er i modstrid med hensigten og bør derfor justeres. Reglen bør udformes sådan, at der bliver mulighed for at medregne 100% af anskaffelsessummen for aktier uden for sambeskatningen, i det omfang kapitalstrukturen i det pågældende selskab indebærer, at egenkapitalandelen ikke overstiger 20%. Som reglen er formuleret, kan der kun medregnes 20% af anskaffelsessummen, hvad enten datterselskabet er fuldt egenkapitalfinansieret eller finansieret overvejende med lån. Det er selvsagt ikke hensigtsmæssigt, at en lokal lånefinansiering af datterselskabets investerin-ger fører til en stort set forholdsmæssig reduktion af indregningsgrundlaget. Reglen bør justeres, således at den bliver i overensstemmelse med armslængdeprincippet. Den fulde anskaffelsessum

for aktierne i datterselskabet bør kunne indregnes, i det omfang egenkapitalandelen ikke overstiger 20%. Overstiger egenkapitalandelen 20%, vil der efter hensigten ikke kunne ske indregning af den overskydende del. Det vil være praktisk at benytte de regnskabsmæssige værdier som beregningsgrundlag, svarende til det foreskrevne for leasingaktiver.

Det bestemmes, at der ikke kan ske medregning af aktier, "der er erhvervet fra et koncernforbundet selskab". Denne regel er ikke logisk begrundet uden en tilføjelse om, at der i den pågældende situation kan ske indregning af den anskaffelsessum, som det overdragende selskab har haft efter de foreskrevne regler, således at det erhvervende selskab indtræder heri.

FSR skal henlede opmærksomheden på, at det kan være velbegrundet, at der erhverves aktieposter koncerninternt, også fra et udenlandsk moderselskab. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis moderselskabet af praktiske grunde har været køber ved anskaffelse af et selskab, der henhører under det danske selskabs forretningsområde, eller i forbindelse med omstrukturering og samling af aktiviteter under et dansk selskab. Det er ikke attraktivt for et udenlandsk moderselskab at overføre aktier til dansk besiddelse, idet renteloftet og den stærkt begrænsede indregning af anskaffelsessummen for aktier i langt de fleste tilfælde vil føre til en begrænsning af rentefradragsretten for koncernen som helhed. Det er derfor uhensigtsmæssigt med værnsregler af denne art.

Ministeriet bedes bekræfte, at den foreslåede regel i SEL § 11 B, stk. 6, 2. pkt. ikke er til hinder for, at aktier i direkte ejede koncernselskaber, der ikke indgår i sambeskatningen, kan medregnes ved opgørelsen hos et selskab, selvom selskabet har erhvervet aktierne ved en koncernintern spaltning, tilførsel af aktiver eller fusion, når transaktionerne er foretaget skattefrit, fordi den skattemæssige succession på aktierne gør, at den koncerninterne erhvervelse skal anses som ikke foretaget.

Stk. 6, 2. pkt. omfatter aktier i udenlandske selskaber hvor international sambeskatning ikke er valgt. Skatteministeriet bedes oplyse, om 2. pkt. også omfatter overdragelse af aktier i udenlandske selskaber, hvor sælger og køber er danske selskaber. Hvis dette er tilfældet, vil det betyde en væsentlig begrænsning i en koncerns mulighed for omstrukturering. Ved opkøb af aktier fra tredjemand kan problemet også opstå, hvor et moderselskab foretager samlet opkøb af flere selskaber, og hvor den endelige fordeling af ejerskab sker som en del af den samlede handel. Skatteministeriet bedes overveje at indsætte en bestemmelse, der i disse tilfælde giver mulighed for medregning af den oprindelige anskaffelsessum i beregningsgrundlaget.

I det hele taget bør den nævnte regel genovervejes i forhold til koncerninterne omstruktureringer, idet det er urimeligt, at forretningsmæssige omstruktureringer skal indebære negative konsekvenser for koncernen.

Der er endvidere uforståeligt, at kapitalforhøjelser i udenlandske datterselskaber ikke skal kunne medregnes til den skattemæssige værdi af det danske selskabs aktiver. I bemærkningerne begrundes dette alene med henvisning til, at der ikke består et finansieringsbehov, hvis "der alene er tale om at flytte aktiver inden for koncernen". Efter FSR's opfattelse er denne begrundelse ikke relevant. Tværtimod foretages kapitalforhøjelser som oftest i forbindelse med, at aktiviteten i datterselskabet udvides, f.eks. ved tilkøb af virksomhed. Hvis kapitalforhøjelser ikke medregnes, bliver reglens anvendelse nærmest illusorisk, da de fleste udenlandske investeringer før eller siden har medført behov for kapitalforhøjelser. Dette er typisk tilfældet, hvor der (som i Danmark) er anvendt et skuffeselskab ved opstart af virksomheden. Erhvervelser ved kapitaltilførsler bør derfor sidestilles med erhvervelser i øvrigt.

Således som § 11 B er udformet, kan der ikke ses at være noget incitament til at flytte kapital til udlandet via kapitalforhøjelser. Ved at holde kapitalen i Danmark opnås nettofinansieringsindtægter, jf. stk. 4 af hele kapitalen. Ved at flytte kapitalen til udlandet opnås kun 20% beregningsgrundlag.

Ligeledes forekommer det ubegrundet, at udbytter mv. reducerer anskaffelsessummen, når det samtidig er et formål med lovforslaget at få skubbet gæld "ned" til udlandet.

Det foreskrives, at "anskaffelsessummen nedsættes endvidere med efterfølgende udlodninger og tilskud fra det pågældende selskab eller selskaber, hvori det pågældende selskab ejer aktier, til andre koncernforbundne selskaber". Denne regel indebærer f.eks., at udlodninger fra et udenlandsk datterselskab til dets udenlandske moderselskab, der er ejet af et dansk selskab, skal fragå i anskaffelsessummen for det danske selskabs aktier i det udenlandske moderselskab, uanset der alene er sket en omfordeling af midler mellem de udenlandske selskaber. Der bør selvfølgelig indsættes en undtagelse herfor.

Det fremgår at anskaffelsessummen nedsættes med "tilskud fra det pågældende selskab eller selskaber, hvori det pågældende selskab ejer aktier, til andre koncernforbundne selskaber." Skatteministeriet bedes oplyse, hvordan tilskud skal forstås i denne sammenhæng.

Skatteministerens kommentar:

Der henvises til mine kommentarer til henvendelserne fra Dansk Industri og Plesner Svane Grønborg Advokatfirma samt bemærkningerne til ændringsforslaget, der omformulerer den foreslåede bestemmelse i § 11, B, stk. 6.

Sik. 7

Det foreslås, at en eventuel rentebeskæring skal fordeles forholdsmæssigt efter hvordan bruttofinansieringsudgifterne er fordelt. Dette kriterium kan indebære, at et selskab, som ikke har

nettofinansieringsudgifter, får beskåret sin fradragsret. Dette er urimeligt, og bruttofinansieringsudgifterne er derfor efter FSR's opfattelse et lige så uegnet grundlag at foretage fordelingen efter som de skattemæssige aktiver, der tidligere var kriteriet.

Fordelingen på det foreslåede grundlag vil på grund af fuld fordelingsprincip for skat have en resultatforvridende virkning i sambeskattede koncerner, herunder børsnoterede koncerner, og selskaber i øvrigt, hvor der er minoritetsaktionærer. Dette vil ikke være acceptabelt ud fra selskabs- og børsretlige aspekter.

Det er tilsvarende uhensigtsmæssigt, at der skal ske eliminering af finansieringsindtægter og -udgifter mellem de sambeskattede selskaber, og at det er bruttofinansieringsudgifterne efter denne eliminering, der skal danne grundlag for fordelingen af fradragsbeskæringen, jf. bemærkningerne. Det indebærer eksempelvis, at to datterselskaber, hvis forhold i øvrigt er ens, men hvor det ene er finansieret med koncerninterne lån og det andet med banklån, vil blive stillet vidt forskelligt.

Der er efter FSR's opfattelse ingen argumenter for at anvende et andet grundlag for fordelingen af ikke-fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter end den fradragsbeskæring, som det enkelte selskab ville have oplevet, hvis det havde været selvstændigt beskattet. Der skal derved ske en fordeling af grundbeløbet. Denne fordeling kan passende foretages forholdsmæssigt efter samme forhold, som nettofinansieringsudgifterne overstiger det pågældende selskabs aktiver multipliceret med standardrenten.

Der bør efter FSR's opfattelse også gives selskaber med underkoncerner mulighed for at foretage fordelingen på andet grundlag. Hvis eksempelvis et moderselskab ejer to underkoncerner, hvoraf den ene er børsnoteret eller har minoritetsaktionærer, og opgjort selvstændigt ikke ville være ramt af rentefradragsbeskæring, medens den anden underkoncern er 100% ejet, og selvstændigt ville være ramt af rentebeskæring, bør der være mulighed for at foretage opgørelsen pr. subsambeskatning. I modsat fald vil der kunne ske en forfordeling af minoritetsaktionærerne – i andre tilfælde det modsatte.

Der bedes redegjort for betydningen af, at der i 3. sætning i stk. 7 anføres, "og der bortses fra aktier i sambeskattede selskaber samt gæld og fordringer mellem de sambeskattede selskaber". Følger det ikke af reglerne i øvrigt?

Renteloft mv. opgøres for alle sambeskattede selskaber under et. Dette er ikke det samme konsolideringsprincip, som anvendes i § 11, jf. i øvrigt vore kommentarer til lovudkastet af 1.

februar 2007. Det ses ikke af høringssvarene, at der er taget stilling hertil, herunder de administrative byrder, som de to forskellige beregningsregler giver anledning til.

Af forslaget § 11 B, stk. 7, 1. pkt. fremgår: "Selskaber, der indgår i en sambeskatning efter § 31 eller § 31 A, opgør koncernens nettofinansieringsudgifter og den skattemæssige værdi af aktiverne samlet." Af selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. fremgår: "Underskud i et fast driftssted kan kun modregnes i andre selskabers indkomst, hvis reglerne i den fremmede stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, medfører, at underskud ikke kan medregnes ved beregningen af selskabets indkomstopgørelse i den fremmede stat, på Færøerne eller i Grønland, hvor selskabet er hjemmehørende, eller hvis der er valgt international sambeskatning efter § 31 A."

Skatteministeren bedes redegøre for, hvorledes ovennævnte bestemmelse i selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. påvirker opgørelsen af begrænsningen i § 11 B og § 11 C, når et underskud i en filial ikke kan modregnes i sambeskatningen.

Skatteministerens kommentar:

Ændringsforslaget, som jeg har stillet til 2. behandlingen af lovforslaget, berører et par af de emner, som FSR nævner:

- Fordelingen af beskæringen sker med ændringsforslaget hos de selskaber, hvor nettofinansieringsudgifterne overstiger aktiverne efter § 11 B, stk. 5, ganget med standardrenten (pt. 6,5 pct.). Beskæringen fordeles forholdsmæssigt således, at beskæringen bliver større jo mere det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger aktiverne ganget med standardrenten.

Formålet med forslaget er at mindske den resultatforvridende virkning så meget som muligt. Fradragsbeskæringen rammer kun selskaber, der kunne være blevet ramt, som selvstændigt selskab, idet nettofinansieringsudgifterne overstiger aktiver multipliceret med standardrenten.

- Med ændringsforslaget er elimineringen af finansieringsindtægter og -udgifter mellem sambeskattede selskabet fjernet.

Der kan i øvrigt henvises til ændringsforslagets bemærkninger.

I stk. 7, 3. pkt., foreslås det, at nedsættelsen af grundbeløbet efter stk. 3 for tonnagebeskattede rederier finder samlet anvendelse på de sambeskattede selskaber, når et rederi indgår i sambeskatningen. Efter stk. 3 nedsættes grundbeløbet med den del, som den regnskabsmæssige værdi af tonnagebeskattede aktiver udgør af den regnskabsmæssige værdi. Som følge af, at denne opgørelse sker på baggrund af de regnskabsmæssige værdier, foreslås det i stk. 7, 3. pkt., at der bortses fra aktier i de sambeskattede selskaber samt gæld og fordringer mellem de sambeskattede selskaber.

Konsolideringen i bestemmelserne om renteloftet og EBIT-reglen sker for de sambeskattede selskaber. Herved opnås, at udenlandsk ejede koncerner ikke kan opnå flere grundbeløb ved at opdele koncernen i forskellige grene. Desuden vil der være en fordel i forhold til de administrative byrder ved, at kredsen svarer til de selskaber, der i forvejen sambeskattes.

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 31, stk. 2, 2. pkt., påvirker ikke opgørelsen af renteløftet eller af EBIT-reglen. Filialens underskud indgår som et aktiv i aktivopgørelsen efter § 11 B, stk. 5, selvom underskuddet ikke kan modregnes i andre sambeskattede selskabers indkomst. På samme måde indgår evt. nettofinansieringsudgifter i filialen også i den samlede opgørelse i §§ 11 B og 11 C, selvom det underskud, som de måtte give anledning til, ikke vil kunne modregnes i andre sambeskattede selskabers indkomst.

Stk. 8

Ministeriet bedes opstille et eksempel, hvor der først opgøres begrænsning af rentefradraget efter den nugældende SEL § 11, og derefter foretages beskæring efter de foreslåede regler i SEL § 11 B og § 11 C. I eksemplet bør indgå renteudgifter til koncernselskaber og til eksterne långivere, ligesom situationer, hvor koncernselskaber har stillet sikkerhed overfor eksterne långivere bør indgå.

Der bedes endvidere givet et eksempel, der tager højde for situationen i 2007, hvor begrænsning af rentefradraget efter den gældende § 11 skal ske på basis af hele indkomståret 2007, mens beskæring af rentefradraget efter de foreslåede bestemmelser i SEL § 11 B og § 11 C alene skal foretages i relation til nettofinansieringsudgifter, der vedrører perioden fra og med den 1. juli 2007. I den forbindelse bedes ministeriet overveje, om der ikke bør udarbejdes overgangsregler.

Endelig bedes der givet et eksempel, der viser, hvordan opgørelserne efter SEL § 11 og SEL § 11 B og C skal foretages, når der skal ske delperiodeopgørelse for et selskab, der ændrer koncernforbindelse i løbet af indkomståret, jf. SEL § 31, stk. 3.

Skatteministerens kommenter:

Eksempel (alle beløb er i mio. kr.):

En koncern har på konsolideret niveau følgende aktiver og passiver ved indkomstårets udløb:

	Handelsværdier	Skatteværdier
Aktiver		
Materielle	1.600	1.200
Datterselskab, udland	600	100
Øvrige	925	900
Aktiver i alt	3.125	2.200
Passiver		
Egenkapital	525	-400
Gæld	2.600	2.600

Koncernen har følgende skattepligtig indkomst og (netto)finansieringsudgifter:

EBIT indkomst	50
Interne finansieringsudgifter, inkl. gæld m. sikkerhedsstillelse	100
Eksterne finansieringsudgifter	100
Skattepligtig indkomst	-150

Tynd kapitalisering:	
Minimumegenkapital: 20 pct. af handelsværdien af aktiverne (3.125)	625
Handelsværdien af egenkapital	525
Fradragsbeskåret gæld	100
Fradragsbeskæring	7
Renteudgifter efter tynd kapitaliseringsbeskæring	193

Renteloft

Aktivopgørelsen

Materielle	1.200
Datterselskab (20 pct.)	20
Øvrige (ekskl. likvide midler - 100)	800
Fremførselsberettigede underskud	143
Samlede skattemæssige aktiver	2.163
Renteloftet (6,5 pct.)	141
Renteloftsbeskæring (193 – 141)	52

EBIT-regel

EBIT indkomst	50
80 pct. af EBIT indkomsten (maksimalt rentefradrag)	40
Renteudgifter efter tynd kapitaliserings- og renteloftsbeskæring	141
EBIT-beskæring	101

Skattepligtig indkomst

Skattepligtig indkomst før beskæring	-150
Samlede beskæringer	160
Skattepligtig indkomst	10

I indkomståret 2007 finder renteloftet og EBIT-reglen kun anvendelse på den del af indkomståret, der ligger efter den 1. juli 2007. Der vil derfor skulle foretages en fordeling af finansieringsudgifterne på de to delperioder. Hvis der sker fradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering, vil de fradragsbeskæringen ligeledes skulle fordeles.

Fordelingen vil afhænge af gælden, der fradragsbeskæres. Hvis den koncerninterne gæld eksempelvis først er optaget efter den 1. juli 2007, vil beskæringen skulle fordeles til perioden efter 1. juli. Hvis gælden har eksisteret i hele indkomståret, fordeles rentebeskæringen forholdsmæssigt på baggrund af, hvor stor en del af indkomståret perioden fra 1. juli til indkomstårets udløb udgør.

For så vidt angår eksemplet, der viser, hvordan opgørelserne efter § 11 B skal foretages, når der skal ske delperiodeopgørelse efter sambeskatningsreglerne, kan der henvises til lovforslaget bemærkninger til § 11 B, st. 7.

I § 11 C indgår selskabets EBIT-indkomst og nettofinansieringsudgifter i delperioden fuldt ud i sambeskatningsgruppens samlede opgørelse.

Stk. 9

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal beskårne kurstab fremføres hos administrationselskabet. Hvis tankerne bag sambeskatningsreglerne skal opretholdes, må det indebære, at selvom kurstabene fremføres hos administrationselskabet, så skal der ske refusion til det selskab i sambeskatningen, der har realiseret kurstabet, når det modregnes i fremtidige kursgevinster.

Ministeriet bedes bekræfte dette, ligesom ministeriet bedes give et eksempel på, hvordan modregningen i fremtidige kursgevinster skal ske i en sambeskatning. Endvidere bedes ministeriet uddybe, hvordan der skal forholdes i en situation, hvor kurstabet er realiseret af et selskab, som er solgt på det tidspunkt, hvor kurstabet kan modregnes. Hvordan foretages refusion i dette tilfælde?

Hvis der ikke skal ske refusioner i de nævnte situationer, kan det have betydelig resultatforvridende effekt i sambeskattede koncerner, herunder børsnoterede koncerner, hvor der er minoritetsaktionærer. Dette vil ikke være acceptabelt ud fra selskabs- og børsretlige aspekter.

Det er efter FSR's opfattelse ubegrundet, at beskårne kurstab alene vil kunne fradrages i bruttokursgevinster i 3 efterfølgende indkomstår. Beskårne kurstab bør kunne fremføres uden tidsbegrænsning.

Skatteministerens kommentar:

Der henvises til mine kommentarer til henvendelsen fra Dansk Industri.

§ 11 C - Rentefradragsbeskæring efter EBIT-reglen

Det er overordnet FSR's opfattelse, at EBIT-reglen som udformet er uhensigtsmæssig, fordi den retter sig mod den skattepligtige indkomst. En rentefradragsbegrænsning rettet mod resultatet før renter bør relateres til regnskabsmæssig EBIT, svarende til en armslængdebetragtning i forbindelse med långivning. Banker vil se på det regnskabsmæssige EBIT – og cash flow i sammenhæng hermed – som en komponent ved vurdering af kreditværdighed. Skattemæssig EBIT er uden betydning. FSR bekendt er det da også det regnskabsmæssige EBIT, der anvendes i forbindelse med tilsvarende regler i udlandet.

Hertil kommer, at den foreslåede regel på en uhensigtsmæssig måde tilsidesætter de ønskede virkninger af en række bestemmelser i skattesystemet. Når der eksempelvis er givet adgang til fradrag for knowhow på anskaffelsestidspunktet, forekommer det modstridende, at denne fradragsret efterfølgende som følge af den foreslåede EBIT-regel reelt kan blive udlignet eller reduceret. EBIT-reglen bør derfor rette sig mod det regnskabsmæssige resultat.

Af § 11 C, stk. 1, 1. pkt. fremgår: ”Den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, jf. § 11 B, stk. 4, ..., kan maksimalt nedsættes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifterne efter eventuel fradragsbeskæring efter § 11 B.” Skatteministeriet bedes bekræfte, at der ved den skattepligtige indkomst forstås årets skattepligtige indkomst før modregning af underskud fra tidligere år.

Som nævnt under kommentarerne til § 11 B, stk. 7, er en fordeling ud fra bruttofinansieringsudgifter ikke hensigtsmæssig, ligesom der ikke bør ske koncernintern eliminerings. Dette gælder tilsvarende for fordelingen efter § 11 C, stk. 2.

Det foreslås, at de beskårne finansieringsudgifter skal fremføres samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. Ministeriet bedes oplyse, hvordan der skal forholdes i den situation, hvor et selskab er solgt fra på tidspunktet, hvor finansieringsudgifterne fremføres til modregning, og hvor en andel af de beskårne finansieringsudgifter vedrører dette selskab.

Hvis tankerne bag sambeskatningsreglerne skal opretholdes, vil der, selvom finansieringsudgifterne fremføres hos administrationsselskabet, skulle ske refusion til det selskab i sambeskatningen, der har realiseret udgifterne, når de senere anvendes til modregning. Ministeriet bedes bekræfte dette og give et eksempel på, hvordan modregningen af tidligere beskårne finansieringsudgifter skal ske i en sambeskatning. Endvidere bedes ministeriet uddybe, hvordan der skal forholdes i relation til refusion i den ovenfor nævnte situation, hvor de beskårne finansieringsudgifter vedrører et selskab, som er solgt på det tidspunkt, hvor der kan ske modregning.

Hvis det ikke er tanken, at der skal ske refusion som nævnt ovenfor, kan det have betydelig "resultatforvridende" effekt i sambeskattede koncerner, herunder børsnoterede koncerner, hvor der er minoritetsaktionærer. Dette vil ikke være acceptabelt ud fra selskabs- og børsretlige aspekter.

Det foreslås i § 11 C, stk. 2 (som i § 11 B, stk. 9), at der ved ophørsspaltning af administrationsselskabet skal ske fordeling efter skattemæssige værdier. Det bedes bekræftet, at dette i overensstemmelse med formuleringen gælder såvel ved skattefri som ved skattepligtig ophørsspaltning.

Som lovforslaget er formuleret er der hverken i § 11 B eller i § 11 C indsat bestemmelser, som medfører, at fremførselsretten for beskårne rentefradrag og kurstab reduceres i forbindelse med ejerskifte, jf. reglerne i ligningslovens § 15. En koncern bestående af et holdingselskab og et antal datterselskaber, som gennem en årrække har fået begrænset sine rentefradrag efter EBIT-reglen og ikke umiddelbart har udsigt til at kunne udnytte de fremførte rentefradrag, vil derfor kunne fristes til at overveje at sælge driftsselskaberne (hvis ejet i mere end 3 år) til et nyt holdingselskab og herefter sælge det gamle holdingselskab til en koncern, som kan udnytte de fremførte rentefradrag.

Skatteministerens kommentar:

Jeg kan for så vidt angår ovenstående spørgsmål om fremførsel af beskårne udgifter henviser til mine kommentarer til henholdsvis Dansk Industri og Forsikring & Pension.

I ændringsforslaget er det foreslået, at elimineringen af sambeskatningsintern finansieringsindkomst fjernes og at fordelingen sker på baggrund af det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter.

Herudover kan det nævnes, at den foreslåede § 11 C er en skattemæssig EBIT-regel. Det er naturligt skatteretligt at vurdere den skattepligtige indkomst før renter m.v., når der konstrueres en regel om indkomsten før renter og skatter.

Det kan bekræftes, at den skattepligtige indkomst er årets skattepligtige indkomst før modregning af underskud fra tidligere indkomstår.

§ 1, nr. 6 - Indgående udbytter fra datterselskaber

Det fremgår af bemærkningerne, at indgående udbytter ikke vil være skattefrie, selvom udbytterne udloddes af et selskab inden for EU/EØS eller et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvis dette selskab er et "gennemstrømningsselskab" mellem det danske moderselskab og datterselskabet, der er hjemmehørende uden for EU/EØS eller i et land, som ikke har dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Ministeriet bedes uddybe, hvad der er afgørende for, at et selskab anses for et "gennemstrømningsselskab". FSR er uforstående overfor tankegangen om, at et udbytte ved at "gennemstrømme" en koncern kan omkvalificeres, når der ikke er tvivl om, at udbyttet har passeret de enkelte selskaber, hvilket er utvivlsomt, når udbyttet deklarerer. Med de nævnte bemærkninger synes ministeriet at åbne for en adgang til vilkårlig omkvalifikation. Dette er uacceptabelt fra en generel skatteretlig synsvinkel, men rejser også spørgsmål, om en sådan omkvalifikation overhovedet kan ske, uden at det vil stride mod de forpligtelser, Danmark har efter moder-/datterselskabsdirektivet eller efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. FSR anmoder om ministeriets bemærkninger hertil.

Skatteministeriet bedes ved besvarelsen af nedenstående eksempler lægge til grund, at de selskaber, der i eksemplerne modtager udbytte, er "beneficial owner" af aktierne og udbytte, som dette begreb forstås i de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Ved besvarelsen bedes der taget hensyn til moder-/datterselskabsdirektivets bestemmelse i art. 1, stk. 2, hvorefter der alene kan ses bort fra direktivets bestemmelser i tilfælde af svig og misbrug.

Skatteministerens kommentar:

Princippet om beneficial owner (retmæssig ejer) er et værn mod, at et almindeligt beskattet selskab indskydes som "conduit" selskab mellem det udbyttebetalende selskab og det endeligt modtagende udenlandske skattelyselskab. Værnet finder anvendelse, selvom der indskydes flere mellemliggende almindeligt beskattede selskaber.

Det afgørende er, hvem der er den retmæssige ejer af udbyttet. "Conduit" selskaber omfatter bl.a. selskaber, der, skønt det er den formelle ejer, reelt har meget snævre beføjelser i relation til den pågældende indkomst. Selskabet er i relation til udbyttet en "nullitet" eller administrator, der handler på vegne af andre parter, jf. kommentarerne til artikel 10 i OECDs modeloverenskomsten (pkt. 12.1).

Et rent gennemstrømningsholdingselskab i f.eks. et EU-land vil derfor ikke være beneficial owner af udbyttet. Det skal i den forbindelse nævnes, at moder-/datterselskabsdirektivet ikke indebærer, at udbyttebetalinger gennem gennemstrømningsselskaber skal anerkendes.

Endelige skal det bemærkes, at der ikke nødvendigvis sker beskatning af udbytte, når udbyttet udbetales fra f.eks. et datterselskab omfattet af moder-/datterselskabsdirektivet, hvis

dette selskab har været den reelle ejer af de udloddede beløb, selvom datterselskabet ejer et selskab hjemmehørende i et skattely. Hvem der er den reelle modtager af udbytte fra datterselskabet i skattelyet, afgøres ud fra en konkret vurdering.

Eksempel 1 - Danmark ejer gennemstrømningselskab

Et børsnoteret selskab i EU Land 1 ejer samtlige aktier i et selskab, der er hjemmehørende på Cayman Islands. Dette selskab ejer alle aktierne i et dansk selskab, der ejer samtlige aktier i et selskab i EU Land 2, der ejer alle aktierne i et selskab i Libanon. Der er ikke valgt international sambeskatning.

EU Land 1

Cayman
Islands

Danmark

EU land 2

Libanon

Libanon udlodder udbytte til EU Land 2, der udlodder udbytte til Danmark, der udlodder udbytte til Cayman Islands, der udlodder udbytte til EU Land 1. Der er erhvervsmæssig virksomhed i Libanon. Cayman Islands og EU Land 2 er selskaber med adresse hos en advokat, og der er ingen ansatte i selskaberne. Cayman Islands eneste aktivitet er at eje aktier i Danmark og EU Land 2's eneste aktivitet er at eje aktier i Libanon.

Der er ikke nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Libanon, men der er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Libanon og EU Land 2.

Er udbytte fra EU Land 2 til Danmark skattepligtigt i Danmark? Hvis dette er tilfældet, bedes ministeriet redegøre for, om dette er i overensstemmelse med EU's moder-datterselskabsdirektiv.

Er Cayman Islands begrænset skattepligtigt til Danmark af udbytte fra Danmark henset til, at det er et "gennemstrømningselskab"?

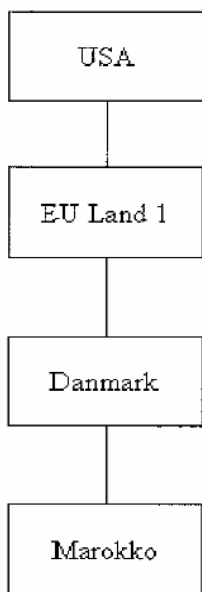
Skal Danmark indeholde kildeskat ved udlodning af udbytte til Cayman Islands?

Skatteministerens kommentar:

Selskabet i EU-land 2 er efter det oplyste et gennemstrømningselskab – og derfor ikke beneficial owner (se ovenfor). Danmark vil derfor anse udbytter for at komme direkte fra Libanon. Udbyttet er imidlertid ikke skattepligtigt i Danmark, idet den foreslåede tilføjelse til selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, indebærer, at udbytter er omfattet af hovedreglen (eksempktion), når det danske selskab selv direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse i det libanesiske selskab (og efter det oplyste er der fuldt indirekte ejerskab).

Såfremt det af skatteyderen kan påvises, at Cayman Islands selskabet ikke er beneficial owner af udbyttet og selskabet i EU-land 1 er beneficial owner, vil der ikke skulle indeholdes kildeskat af udbyttet.

Eksempel 2 - Danmark er gennemstrømningselskab

Et amerikansk selskab ejer samtlige aktier i EU Land 1, der ejer alle aktier i Danmark, der ejer alle aktier i Marokko. Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Marokko. EU Land 1 har ikke nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med Marokko. Danmark er indregistreret i Danmark og har adresse c/o et dansk advokatfirma. Der er ingen ansatte i Danmark og Danmarks eneste aktiv er aktierne i Marokko.

Kan et dansk selskab være et gennemstrømningselskab?

Er Danmark skattepligtig af udbytte fra Marokko?

Er EU Land 1 begrænset skattepligtig af udbytte udloddet fra Danmark?

Skatteministerens kommentar:

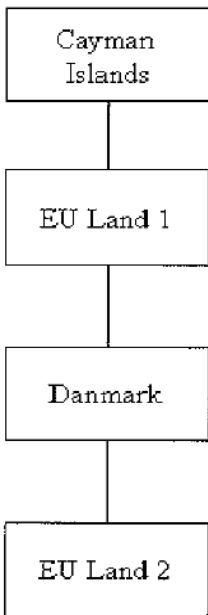
I det nævnte tilfælde vil det danske selskab ikke være skattepligtigt af udbyttet, allerede fordi udbyttet kommer fra et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark.

I Danmark er der ikke kildeskat på udbytter til hverken EU-land 1 eller USA. Der kan derfor ikke blive tale om kildebeskatning af udbyttet.

Det vil afhænge af reglerne i EU-land 1, om udbyttet fra Marokko er skattepligtigt i EU-land 1.

Eksempel 3 - aktionæren i Danmark er et gennemstrømningselskab

Cayman Islands ejer alle aktier i EU Land 1, der ejer alle aktier i Danmark, der ejer alle aktier i EU Land 2. EU Land 1 kan udlodde udbytte skattefrit til Cayman Islands. EU Land 1 er indregistreret i EU Land 1 og er almindeligt selskabsskattepligtigt i det pågældende land, men har de facto ingen skattepligtig indkomst. EU Land 1 har adresse c/o et advokatfirma. Der er ingen ansatte i selskabet og selskabets eneste aktiv er aktierne i Danmark.

Er EU Land 1 begrænset skattepligtigt af udbytte fra Danmark? Hvis dette er tilfældet, bedes ministeriet redegøre for, om dette er i overensstemmelse med EU's moder-datterselskabsdirektiv.

Er Cayman Islands skattepligtigt af udbytte udloddet fra Danmark til EU Land 1?

Skatteministerens kommentar:

I det nævnte tilfælde vil Cayman Islands selskabet være begrænset skattepligtigt af udbytter fra Danmark, idet dette selskab må anses for at være beneficial owner af udbyttet – selskabet i EU-land 1 er et rent gennemstrømningselskab. Denne beskatning af Cayman Islands selskabet er i overensstemmelse med moder-datterselskabsdirektivet, der ikke forhindrer kildebeskatning, når beneficial owner er hjemmehørende uden for EU.

§ 1 nr. 7 - SEL § 13, stk. 3

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i SEL § 13, stk. 3, hvorefter 66% reglen alene gælder vedrørende udbytte modtaget fra selskaber, hvor det danske selskab ejer mindre end 15% af aktierne (10% fra 2009).

I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse er anført "Det præciseres, at selskabs-skattelovens § 13, stk. 3, kun finder anvendelse, når det udbyttemodtagende selskab ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab".

Hvad menes der med at "det præciseres"?

Hvad er baggrunden for, at det foreslås at forhøje beskatningen af udbytter i de tilfælde, hvor det udbyttemodtagende selskab ejer mindst 15% (fra 2009 10%) af aktiekapitalen i det udbytteudloddende selskab i mindre end 12 måneder?

Efter den nugældende bestemmelse skal et dansk moderselskab alene medregne 66% af udbytte til den skattepligtige indkomst, hvis det modtager udbytte fra et dansk datterselskab, hvor moderselskabet ejer eksempelvis 80% af aktierne i 11 måneder. Tilsvarende hvis datterselskabet ikke er dansk.

Betyder ændringen, at hvis et dansk selskab ejer 80% af aktierne i et dansk selskab i 11 måneder og i denne periode modtager udbytte fra det danske datterselskab, så skal det danske selskab medregne hele det modtagne udbytte til den skattepligtige indkomst?

Betyder ændringen, at hvis et dansk selskab ejer 80% af aktierne i eksempelvis et svensk selskab i 11 måneder og i denne periode modtager udbytte fra det svenske datterselskab, så skal det danske selskab medregne hele det modtagne udbytte til den skattepligtige indkomst?

Skatteministerens kommentar:

I ændringsforslaget er det foreslået, at den såkaldte "66 pct. regel" fortsat finder anvendelse, når det udbyttegivende datterselskab er hjemmehørende i Danmark, i EU/EØS eller et land, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, eller når det udbyttegivende selskab er omfattet af international sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 A.

Herved omfattes tillige situationer, hvor det udbyttemodtagende selskab ejer mere end 15 pct. af aktiekapitalen (10 pct. af aktiekapitalen fra og med 2009), men hvor udbyttet ikke er skattefrit som følge af, at aktierne ejes i mindre end et sammenhængende år, når det udbyttemodtagende selskab er hjemmehørende i f.eks. Sverige.

§ 1, nr. 12 - CFC-beskatning

Det er overordnet FSR's opfattelse, at det ikke er muligt at bedømme den praktiske virkning af de foreslåede CFC-regler uden en bearbejdning, der vil kræve længere tid. FSR er stærkt betænkelig ved, at et regelsæt af denne art efter forslaget nu får langt videregående praktisk betydning end hidtil. Dette gælder både for udenlandske selskaber som følge af lavskattetestens bortfald og for danske selskaber.

FSR forstår reglen som anvendt for danske selskaber sådan, at der – når betingelserne i stk. 1 er opfyldt hos moderselskabet – skal medregnes en CFC-indkomst for det pågældende datterselskab, og at der i forbindelse med skatteberegningen herefter vil kunne gives credit, idet den pågældende indkomst allerede er beskattet hos datterselskabet. Er det virkelig tanken, at alle danske moderselskaber, der har danske eller udenlandske datterselskaber, hvert år for hvert selskab skal gennemgå betingelserne i § 32, stk. 1, og hvis disse er opfyldt, udarbejde indkomstopgørelser og dermed foretage gennemgang af reglerne i den resterende del af § 32?

Det bedes endvidere oplyst, om der som følge af fortolkningsspørgsmål vedrørende creditberegning og/eller regelsættet i ligningslovens § 33 H efter ministeriets opfattelse vil kunne forekomme situationer, hvor der ikke opnås fuld credit vedrørende CFC-indkomst i et dansk selskab.

Skatteministerens kommentar:

Det kan bekræftes, at alle danske moderselskaber i princippet skal gennemgå betingelserne i § 32, stk. 1, for samtlige datterselskaber.

Langt de fleste datterselskaber vil imidlertid relativt enkelt kunne udelukkes, idet de finansielle aktiver højst udgør 10 pct. af de samlede aktiver eller idet CFC-indkomsten højst udgør halvdelen af datterselskabets samlede indkomst. Det skal i forbindelse med sidstnævnte opgørelse bemærkes, at det ikke er nødvendigt med en minutøs opgørelse af forholdet mellem CFC-indkomst og anden indkomst, hvis det er åbenbart, at CFC-indkomsten udgør mindre end halvdelen eller mere end halvdelen.

Endvidere skal det bemærkes, at der kun skal foretages indkomstopgørelse og selvangivelse af datterselskabets indkomst, når betingelserne i § 32, stk. 1, er opfyldt.

Danske moderselskaber beskattes af indkomsten i danske CFC-datterselskaber. Indkomsten opgøres på samme måde som ved beskatningen af datterselskabet. Der gives creditpelse for den af datterselskabet betalt skat.

Stk. 1

Det foreslås, at et moderselskab ikke skal medregne en positiv CFC-indkomst i den udstrækning, det pågældende selskabs eget moderselskab er CFC-skattepligtig. I bemærkningerne nævnes et eksempel, hvor et moderselskab (A) ejer 80% af kapitalen i et andet dansk selskab (B), der ejer hele CFC-selskabet (C). I det tilfælde skal det øverste danske selskab, A, beskattes af

80% af indkomsten i CFC-selskabet, mens selskab B skal beskattes af de sidste 20%. Efter de hidtidige regler skulle CFC-indkomsten medregnes hos det selskab, der direkte eller indirekte ejede den største kapitalandel, se således pkt. 7.2.1 i cirkulære nr. 82 af 29/5 1997. Det betød, at det udenlandske selskabs indkomst skulle medregnes hos B. FSR anmoder om en nærmere redegørelse for, hvorfor det findes nødvendigt at indføre et nyt princip, ligesom FSR finder, at det foreslåede princip medfører en unødvendig kompleksitet. Det bedes derfor overvejet at opretholde det hidtidige princip, som vil være lettere at administrere.

Med henblik på at lette vurderingen af, om der skal ske CFC-beskatning, foreslås indført en "aktivtest" i SEL § 32, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at finansielle aktiver er defineret som de aktiver hvis afkast er finansielt, jf. stk. 5, og at aktiver hvis afkast er skattefrit ikke medregnes i opgørelsen. Da eventuelle renteindtægter af varedebitorer er en finansiell indkomst, antager vi, at dette betyder, at varedebitorer skal anses for at være et finansielt aktiv i relation til 10%'s opgørelsen. Dette vil imidlertid indebære, at de finansielle aktiver i langt de fleste produktions- og salgsselskaber vil overstige 10% af de samlede aktiver. Dette er imidlertid i strid med formålet med den foreslåede bestemmelse, idet det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, at formålet er at en række datterselskaber, der alt overvejende har karakter af driftsselskaber, udelukkes fra CFC-beskatning.

Det er FSR's opfattelse, at de foreslåede regler ikke vil føre til nogen lettelse af praktisk betydning, hvis ikke i det mindste varedebitorer undtages.

I relation til "aktivtesten" i SEL § 32, stk. 1, nr. 2, anmodes ministeriet endvidere om at opstille et eksempel, der viser, hvordan den gennemsnitlige beregning skal foretages, herunder bekræfte at der er tale om et simpelt gennemsnit af primo og ultimo.

Ved testen skal aktiver, hvis afkast er CFC-indkomst efter § 32, stk. 5, anses for finansielle aktiver. Er ministeriet enig i, at det alene er i de tilfælde, hvor der er modtaget betaling vedrørende det immaterielle aktiv (royalties/licensbetalinger), at der kan blive tale om, at det immaterielle aktiv er et CFC-aktiv ved testen, jf. stk. 1, nr. 2? Hvis det immaterielle aktiv dermed ikke er et CFC-aktiv, vil en eventuel avance ved afståelse heraf heller ikke være CFC-indkomst, jf. stk. 5. Det bedes også bekræftet, at det nævnte gælder, både når selskabet selv har oparbejdet det immaterielle aktiv, når selskabet har erhvervet det immaterielle aktiv ved køb, eller hvis selskabet har en brugsret til det immaterielle aktiv, som det betaler royalties/licens for at udnytte i sin drift.

Det er i lovforslaget flere gange slået fast, at hensigten med CFC-reglerne er, at der skal ske beskatning af mobile indkomster, sådan at kapital ikke kan flyttes til lavskattelande. For at reglerne bliver i overensstemmelse med formålet, bør bestemmelsen ændres således, at royalties eller licensbetalinger modtaget fra koncernselskaber – ligesom betalinger fra tredjemand – ikke henregnes til CFC-indkomst (og det immaterielle aktiv dermed heller ikke bliver et CFC-aktiv ved testen), når det udenlandske selskab selv har oparbejdet rettigheden. Når rettigheden er oparbejdet i udlandet, er der ikke tale om "mobil" indkomst, og en CFC-beskatning vil derfor i disse tilfælde ligge uden for reglernes formål.

Skatteministerens kommentar:

Lovforslaget er ved ændringsforslaget ændret således, at CFC-beskatningen sker i det danske moderselskab, der har den største kapitalandel.

I ændringsforslaget er det endvidere foreslået, at uforrentede fordringer på varedebitorer og uforrentet gæld til varekreditorer ikke anses for at være finansielle aktiver ved opgørelsen af CFC-aktivtesten. Herved er fordringer mod varedebitorer kun et finansielt aktiv i forbindelse med aktivtesten i § 32, stk. 1, nr. 2, hvis fordringen forrentes.

Det er foreslået, at datterselskabets finansielle aktiver gennemsnitligt i indkomståret skal udgøre mere end 10 pct. af selskabets samlede aktiver, idet det ikke skal være muligt ved indkomstårets slutning af rapportindskyde ikke-finansielle aktiver – og derved undgå CFC-beskatning. Der er derfor ikke tale om et simpelt gennemsnit af primo og ultimo, men en løbende gennemsnitsberegning.

Immaterielle aktiver omfattet af § 32, stk. 5, nr. 6, 2. pkt., anses ikke for at være et finansielt aktiv i forbindelse med aktivtesten. Det er en forudsætning, at det immaterielle aktiv er foranlediget af datterselskabets egen forsknings- og udviklingsvirksomhed, samt at de løbende betalinger ikke stammer fra koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C.

Stk. 4

Skatteministeriet bedes oplyse, om opgørelsen af CFC-indkomsten og den samlede skattepligtige indkomst, jf. SEL § 32 stk. 4, for udenlandske datterselskaber skal foretages på baggrund af udenlandske skatteregler med de enkelte modifikationer, der fremgår af § 32, stk. 4, eller efter danske skatteregler.

Skatteministeriet bedes oplyse, hvorledes underskud fremført fra tidligere år skal medtages, når der foretages en indkomstopgørelse for de udenlandske datterselskaber, jf. SEL § 32, stk. 4.

Det fremgår ikke direkte af ordlyden af bestemmelsen, hvorvidt underskud fra tidligere år kan fremføres og modregnes ved opgørelse af CFC-indkomsten eller den samlede skattepligtige indkomst. Et dansk datterselskab skal imidlertid ved opgørelsen af selskabets CFC-indkomst samt selskabets samlede skattepligtige indkomst anvende datterselskabets egen indkomstopgørelse, hvori underskud fra tidligere år vil indgå. Såfremt underskud fra tidligere år ikke skal indgå i opgørelsen bør dette fremgå direkte af lovteksten.

Skatteministerens kommentar:

Opgørelsen af CFC-indkomst og den samlede indkomst i selskabsskattelovens § 32, stk. 4, skal – som hidtil – foretages efter danske skatteregler med de enkelte modifikationer, der fremgår af stk. 4.

Indkomstopgørelsen i stk. 4 er en opgørelse af indkomsten i indkomståret, jf. således stk. 1, nr. 1, (Datterselskabets CFC-indkomst, jf. stk. 4 og 5 i *indkomståret* udgør mere end ½ af datterselskabets samlede skattepligtige indkomst opgjort efter stk. 4). Det er præciseret i ændringsforslaget, at fsva. danske datterselskaber anvendes datterselskabets egen indkomstopgørelse uden fremførelse af underskud fra tidligere indkomstår.

Stk. 7

Der er i bemærkningerne henvist til, at indkomstopgørelsen forenkles ved, at datterselskabets indkomst medregnes fuldt ud, idet der gives nedslag for hele datterselskabets udenlandske skattebetaling. Forenklingen har dog næppe praktisk betydning, fordi der under alle omstændigheder skal foretages en opdeling i finansielle og ikke-finansielle indtægter for, at det kan vurderes, om selskabet er "finansielt", jf. § 32, stk. 5. Den nævnte "forenkling" synes derfor udelukkende at medføre ulemper bestående i, at reglen vil medføre ekstra administrative byrder, idet den ikke-finansielle indkomst skal opgøres efter danske regler, herunder afskrivningsregler, ligesom man risikerer, at datterselskabets driftsindkomst beskattes højere end hidtil forudsat, hvis driftsindkomst i det pågældende udland beskattes lavere end i Danmark. Det er svært at se begrundelsen for, at Danmark også skal beskatte driftsindkomst, der er optjent i udlandet.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at et datterselskab alene kan have CFC-indkomst, der udgør mere end 1/2 af den samlede skattepligtige indkomst, såfremt selskabet har positiv CFC-indkomst, jf. følgende eksempel:

Driftsindkomst	300
Renteudgifter	<u>-200</u>
Samlet skattepligtig indkomst	<u>100</u>

Skatteministeriet bedes bekræfte, at indkomstopgørelserne i udenlandske datterselskaber, jf. SEL § 32, stk. 4 og stk. 7, skal foretages i den valuta selskabet anvender i sit regnskab. Der skal således ikke foretages en omregning til danske kroner ved vurderingen af, om selskabet har CFC-indkomst, der udgør mere end 50% af den samlede skattepligtige indkomst, og ved opgørelse af den indkomst, der skal medregnes til det danske moderselskabs skattepligtige indkomst. Der skal alene foretages en omregning af selskabets samlede skattepligtige indkomst efter § 32, stk. 7 på baggrund af gennemsnitskursen for indkomståret, jf. skattekontrollovens § 3C, stk. 7. Det skal herved bemærkes, at valutakurstab og gevinst på fordringer i danske kroner i forhold til den af selskabet anvendte valuta herved bliver skattepligtig.

Skatteministerens kommentar:

Der kan fsva. begrundelsen for at medregne hele datterselskabets indkomst henvises til Skatteministerens besvarelse af henvendelsen fra Dansk Industri.

Det kan bekræftes, at et datterselskab alene kan omfattes af CFC-beskatning, hvis selskabet har positiv CFC-indkomst.

Det kan bekræftes, at indkomstopgørelserne i udenlandske datterselskaber, jf. selskabsskatteovens § 32, stk. 4 og 7, kan foretages i fremmed valuta. Omregning af selskabets samlede skattepligtige indkomst sker efter skattekontrollovens § 3 C, stk. 7.

Stk. 9

I den nye affattelse af § 32, stk. 9 bestemmes, at ved moderselskabets indkomstopgørelse medregnes datterselskabets fremførte underskud (opgjort efter danske regler). Betyder det, at CFC-indkomsten i følgende eksempel er 0?

Eks.: Et dansk moderselskab ejer alle aktier i et datterselskab i et andet EU land. Datterselskabet er omfattet af § 32. Den samlede indkomst i datterselskabet er 1.000. Datterselskabet har fremførte underskud på 8.000. Datterselskabet har ikke været omfattet af CFC-reglerne før, da det ikke var omfattet af CFC-definitionen i de gamle regler.

Skatteministerens kommentar:

Det kan bekræftes, at underskuddet opgjort efter danske regler vil kunne fremføres til modregning i den samlede indkomst. Den samlede indkomst er herefter nul – og der vil være et underskud på 7.000 til fremførelse med henblik på modregning i senere indkomstår.

Stk. 10

Kan ministeriet bekræfte, at der sker dobbeltbeskatning i en situationen, hvor et dansk moderselskab har ejet et hollandsk holdingselskab i mindre end tre år, og holdingselskabet har ejet et operativt ungarsk selskab i mindre end tre år, og det danske moderselskab ønsker at sælge det hollandske holdingselskab. Efter FSR's opfattelse indebærer dette en dobbeltbeskatning: Først beskattes moderselskabet efter ABL, fordi aktierne i holdingselskabet har været ejet i mindre end tre år. Dernæst beskattes moderselskabet efter SEL § 32, stk. 10, fordi holdingselskabet skal anses for at have solgt aktierne i det ungarske operative selskab, som har været ejet i mindre end tre år. Er ministeriet i givet fald enig i, at denne dobbeltbeskatning bør undgås? Løsningen kunne f.eks. være, at der blev givet credit i skatten efter ABL for skatten efter SEL § 32, stk. 10.

Skatteministerens kommentar:

Skatteministeriet er enig i, at dobbeltbeskatningen i eksemplet bør undgås. I ændringsforslaget er det derfor foreslået, at der i CFC-beskatningen gives credit for evt. beskatning af moderselskabet efter aktieavancebeskatningsloven som følge af aktieoverdragelsen.

Afskrivningslovens § 5 C

Det foreslås, at bl.a. "spildevandsanlæg" og "anlæg til ... lagring ... af ... vand, olie, gas og spildevand" skal afskrives på særskilte saldi. Disse bestemmelser rejser efter FSR's opfattelse en lang række afgrænsningsspørgsmål for industrivirksomheder. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis det bestemmes, at der ikke skal ske afskrivning på særskilt saldo af anlæg af den pågældende art, der er knyttet til produktionsanlæg mv., der i øvrigt afskrives efter de hidtidige regler. I modsat fald vil bl.a. anlæg til rensning af spildevand, som findes i mange industrivirksomheder, skulle omfattes af bestemmelsen. Det er upraktisk og uhensigtsmæssigt at udskille en sådan relativt begrænset del af et industrianlæg til særskilt afskrivning.

Mange industrielle virksomheder har olietanke og/eller gastanke mv., som har karakter af faste anlæg, og som benyttes til lagring eller i forbindelse med opbevaring af de pågældende hjælpemidler eller råvarer som led i produktionsprocessen. Det er tilsvarende uhensigtsmæssigt og vil give anledning til en lang række afgrænsningsproblemer, hvis disse anlæg skal afskrives på særskilte saldi. Det samme gælder spildevandsledninger og ledninger til distribution af el, vand, varme, olie, gas og spildevand inden for virksomheden. Sådanne anlæg, der ikke tjener bygningen, men indgår i produktionsprocessen, behandles skattemæssigt som driftsmidler.

Det foreslås i § 5 C, stk. 4, at der skal ske en indfasning af afskrivningssatsen på 15% gældende for anlæg omfattet af § 5 C, stk. 1. Efter § 5 C, stk. 2 skal infrastrukturanlæg, der hidtil har kunnet afskrives med 25%, fremover afskrives med højst 7% af saldoen. Det forekommer uforståeligt, at der ikke er fastsat en overgangsregel for anlæg omfattet af stk. 2. Der anmodes om en begrundelse herfor.

Det forekommer også overraskende, at der foreslås et saldoafskrivningssystem for infrastrukturaktiver med en saldoafskrivningssats på 7%, der efter afskrivningslovens system ikke muliggør forhøjede afskrivninger. Det kan efter FSR's opfattelse ikke være rigtigt, at der eksempelvis ved erhvervelse af brugte anlæg af denne art skal foretages afskrivning med 7% af saldoen. Afskrivning med 7% indebærer, at der efter 25 år (hvor en bygning efter den foreslåede reducerede afskrivningssats er fuldt afskrevet) fortsat resterer 16% af saldoen til afskrivning. Det forekommer at være i strid med dansk lovgivningstradition, når der uden indfasning foreslås en så radikal regelændring gældende for allerede foretagne dispositioner.

Det foreslås, at ændringerne af afskrivningsloven træder i kraft med virkning for indkomståret 2008 og senere indkomstår. Den foreslåede undtagelsesbestemmelse for vindmøller (§ 5 C stk. 5) træder i kraft, når EU-kommissionen har godkendt denne. Skatteministeriet bedes bekræfte, at ikrafttrædelsestidspunktet påtænkes at være fra og med indkomståret 2008, selv om godkendelsen måske først foreligger i 2008 eller senere.

Skatteministerens kommentar:

De foreslåede stramninger af afskrivninger på såkaldte infrastrukturaktiver omfatter ikke aktiver, som industrielle virksomheder anvender til lagring eller opbevaring af hjælpemidler og råvarer som led i produktionsprocessen. Tilsvarende gælder virksomhedens egne spildevandsledninger, vandforsyningsledninger og elledninger.

Der vurderes ikke at være et særligt behov for at lave en indfasningsperiode for afskrivningsstramningen vedrørende infrastrukturanlæg, som er en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti. Det er aftaleparternes opfattelse, at den fastsatte afskrivningssats er i bedre overensstemmelse med den reelle driftsøkonomiske levetid for de pågældende driftsmidler.

Med hensyn til godkendelsen af undtagelsesbestemmelsen for vindmøller må fastlæggelse af ikrafttrædelsestidspunktet afhænge af EU-kommissionens bemærkninger i forbindelse med godkendelsen. Når undtagelsesbestemmelsen træder i kraft påtænkes den – som de øvrige afskrivningsændringer tillagt virkning fra og med indkomståret 2008, jf. lovforslagets § 14, stk. 5.

Overgangssaldoen efter aktieavancebeskatningslovens § 45 A

Overgangssaldoen for investeringer i unoterede selskaber er baseret på den regnskabsmæssige egenkapital ved udgangen af regnskabsåret 2006. Årsrapporten for regnskabsåret 2006 er ikke aflagt for en lang række virksomheder, idet årsrapporten for selskaber, som har regnskabsafslutning pr. 31. december 2006, først skal indsendes ultimo maj 2007. Disse virksomheder har ved ændring af regnskabspraksis mulighed for at forøge overgangssaldoen ved at ændre regnskabspraksis og opskrive værdien af ejendomme og aktier mv. En lang række virksomheder har derimod allerede aflagt regnskabet for regnskabsåret 2006 enten fordi selskabet havde en afslutningsdato f.eks. 30. juni 2006 som medfører, at regnskabet skulle afleveres ultimo november 2006 eller som følge af, at årsrapporten ønskes aflagt så hurtigt som muligt. Dette medfører efter vores opfattelse en ikke sagligt begrundet forskelsbehandling. Vi skal derfor anbefale, at der etableres en opgørelsesmetode som sikrer, at selskaberne stilles lige, uanset hvornår årsrapporten er aflagt, idet årsrapporter der allerede er indsendt til og offentliggjort af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke vil kunne omgøres.

Det foreslåede princip, hvorefter det er børskursværdien, der anvendes ved beregning af overgangssaldoen for børsnoterede aktier, men den regnskabsmæssige egenkapital der anvendes ved beregning af overgangssaldoen for unoterede aktier, indebærer efter FSR's opfattelse en urimelig forskelsbehandling. Det er selvsagt ikke hensigtsmæssigt med komplicerede regler, men det foreslåede bør som minimum suppleres med regler som giver skatteyderen mulighed for at blive behandlet nogenlunde ensartet, uanset hvornår den relevante årsrapport er aflagt og således at der kan indregnes merværdier på f. eks. ejendomme og aktier, uanset hvordan disse poster er behandlet i årsregnskabet. Det vil tilsvarende være relevant at indregne den merværdi, der måtte følge af de skattemæssige værdiansættelsesregler, nemlig kort udtrykt indre værdi reguleret for goodwill mv. Efter FSR's opfattelse bør ministeriet overveje, om ikke det vil være mest rimeligt, at udgangspunktet for overgangssaldoen bliver det regnskab der danner grundlag for indkomståret 2007?

Efter den foreslåede § 45 A skal overgangssaldoen opgøres pr. 1/1 2007, men først på det tidspunkt, hvor skatteyder har en aktieindkomst, der overstiger grundbeløbet i PSL § 8 a, stk. 2, 2. pkt. (efter forslaget 100.000 kr.). Overgangssaldoen nedskrives med positiv aktieindkomst, der erhverves i indkomståret 2007 og efterfølgende indkomstår. Det kan betyde, at overgangssaldoen første gang opgøres om f.eks. 20 år eller mere med lige så mange års tilbagevirkende kraft. Hvilke dokumentationskrav vil SKAT stille til opgørelsen?

I den foreslåede § 45 A, stk. 4 omtales den regnskabsmæssige egenkapital ved udløbet af regnskabsåret 2006. Hvad er den relevante dato for selskaber, der ikke har kalenderårsregnskab? Det bemærkes, at der i forbindelse med omlægning af regnskabsår kan være flere regnskaber som har afslutning i 2006.

Ved opgørelse af beløbet efter såvel stk. 3 som stk. 4 indgår kun aktier, for hvilke opgørelsen giver et positivt beløb. Det ønskes oplyst, om der skal foretages:

- én opgørelse for alle børsnoterede aktier og én opgørelse for alle unoterede aktier?
- om der skal foretages en opgørelse for hvert selskab?
- om der skal foretages en opgørelse for hver aktieklasse, hvis der er aktier med forskellige rettigheder? og
- om der skal foretages en opgørelse for hver anskaffelse, hvis anskaffelsessummerne for aktierne er forskellige?

FSR ønsker ligeledes ministeriets stillingtagen til, hvad der sker med overgangssaldoen, hvis der foretages skattefrie omstruktureringer i form af skattefri aktieombytning, skattefri spaltning og skattefri fusion? Overføres overgangssaldoen til de nye aktier eller fortabes overgangssaldoen ved den skattefrie omstrukturering?

Det ønskes oplyst, om der kan beregnes overgangssaldo, hvis en personlig ejet virksomhed omdannes efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse eksempelvis med virkning fra 1. januar 2007? I givet fald bedes det oplyst, hvordan overgangssaldoen beregnes.

Det forekommer endvidere uafklaret, om en overgangssaldo bortfalder ved en persons død. Der synes ikke umiddelbart at være taget stilling til spørgsmålet om succession i overgangssaldoen, hverken for dødsboet, for en efterlevende ægtefælle eller for andre arvinger/legatarer. Henset til formålet med reglerne bør succession vel være reglen i alle 3 situationer. Nedenstående spørgsmål bedes derfor besvaret.

1) Finder ABL § 45 A anvendelse ved opgørelsen af aktieindkomsten i et dødsbo efter en person, som ved dødsfaldet havde en resterende overgangssaldo?

2) Finder ABL § 45 A anvendelse ved opgørelsen af afdødes indkomst i mellemprioroden ved beskatning efter dødsboskattelovens Kap. III (uskiftet bo mv.)?

3) Succederer den efterlevende ægtefælle i afdødes resterende overgangssaldo ved beskatning efter dødsboskattelovens Kap. III (uskiftet bo mv.), hvor den efterlevende ægtefælle i øvrigt generelt succederer i afdødes skattemæssige stilling efter dødsboskattelovens § 59?

4) Hvad sker der med afdødes/boets overgangssaldo, når der sker udlodning af aktier med succession til den efterlevende ægtefælle eller andre arvinger/legatarer efter dødsboskattelovens § 36?

Det bør overvejes om bestemmelsen i stedet bør indsættes i personskatteloven.

Skatteministerens kommentar:

Til det anførte vedrørende opgørelsen af overgangssaldoen for unoterede aktier skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål 44 fra Skatteudvalget og til mit ændringsforslag nr. 23 til den foreslåede § 45 A, stk. 4.

Med ændringsforslaget søges det sikret, at aktionærer i selskaber, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse allerede havde aflagt årsregnskab for regnskabsåret 2006, ikke ved opgørelsen af overgangssaldoen stilles anderledes end aktionærer i selskaber, der på fremsættelsestidspunktet endnu ikke havde aflagt årsregnskab for dette regnskabsår, og som dermed ved en ændring af selskabets regnskabspraksis ved opskrivning af aktiver havde mulighed for at opnå en højere overgangssaldo. Det forudsættes dog i den forbindelse, at aktionærene ikke afstår aktierne i selskabet i regnskabsåret 2007.

Ændringsforslaget indebærer, at en aktionær i et selskab, der inden fremsættelsen af lovforslaget havde aflagt årsregnskab for regnskabsåret 2006, får mulighed for at forhøje sin overgangssaldo, hvis selskabet ved aflæggelsen af årsregnskabet for regnskabsåret 2007 ændrer regnskabspraksis og opskriver et eller flere af de aktiver, der indgik i selskabets balance for regnskabsåret 2006. Aktionærens overgangssaldo forhøjes i givet fald med den del af de foretagne opskrivninger, der svarer til den skattepligtiges andel af selskabets regnskabsmæssige egenkapital ved udløbet af regnskabsåret 2006.

SKATs kontrol af, at den skattepligtige opgør sin overgangssaldo korrekt, foretages som en del af SKATs almindelige ligning og undergives almindelige dokumentationskrav.

For så vidt angår afgrænsningen af begrebet ”regnskabsåret 2006” i den foreslåede § 45 A, stk. 4, henvises til mit svar på spørgsmål 34 og 35 fra Skatteudvalget.

En skattepligtig, der er omfattet af overgangsordningen, skal kun skal opgøre én overgangssaldo, der omfatter samtlige de aktier – både unoterede og børsnoterede, danske og udenlandske – som vedkommende ejede den 1. januar 2007. Der skal således ikke opgøres en overgangssaldo for hvert enkelt af de selskaber, som den skattepligtige måtte have ejet aktier i pr. denne dato.

Overgangssaldoen opgøres som summen af det efter forslaget til § 45 A, stk. 3 opgjorte beløb vedrørende børsnoterede aktier og det efter stk. 4 opgjorte beløb vedrørende unoterede aktier, som den skattepligtige ejede pr. 1. januar 2007.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 25 og 98 fra Skatteudvalget, hvori der redegøres nærmere for, hvorledes opgørelsen foretages, hvis den skattepligtige har anskaffet aktierne i et selskab på forskellige tidspunkter, og nogle af disse er anskaffet til en højere kurs end kursen den 1. januar 2007 og nogle er anskaffet til en kurs under kursværdien den 1. januar 2007.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvad der sker med overgangssaldoen, hvis der foretages omstruktureringer i form af skattefri aktieombytning, skattefri spaltning og skattefri fusion, henviser jeg til mine svar på spørgsmål 47, 48 og 49 fra Skatteudvalget.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der kan beregnes overgangssaldo, hvis en personligt ejet virksomhed omdannes til et selskab efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse, henviser jeg til mit svar på spørgsmål 96 fra Skatteudvalget. Hvis en skattefri virksomhedsomdannelse sker pr. 1. januar 2007 men først vedtages i løbet af foråret 2007 med tilbagevirkende

kraft, vil de modtagne aktier blive anset for anskaffet på datoen for stiftelsesdokumentets underskrift. Ligger denne dato efter den 1. januar 2007, vil aktierne ikke skulle medregnes ved opgørelsen af overgangssaldoen, idet det alene er de aktier, som den skattepligtige ejede pr. 1. januar 2007, der medregnes.

Behandlingen af en overgangssaldo i forbindelse med en persons død afhænger af de skattemæssige successionsregler i dødsboskatteloven. Successionsreglerne i dødsboskatteloven er af en sådan generel karakter, at der i alle de nævnte situationer vil ske succession i overgangssaldoen.

Som det fremgår af min besvarelse af udvalgets spørgsmål 100, vil et dødsbo således i medfør af dødsboskattelovens § 20 indtræde i afdødes eventuelle overgangssaldo. Ved opgørelsen af boets beskatning, vil en eventuel resterende overgangssaldo derfor kunne anvendes.

For så vidt angår opgørelsen af indkomsten i mellemprioroden, fremgår det af dødsboskattelovens § 62, at afdødes indkomst i mellemprioroden beskattes hos den efterlevende ægtefælle, og at indkomsten opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler. Dette indebærer, at afdødes eventuelle overgangssaldo vil kunne anvendes ved opgørelsen af beskatningen.

En ægtefælle, der succederer generelt i medfør af dødsboskattelovens § 59, vil også succedere i afdødes eventuelle resterende overgangssaldo, jf. mit svar på udvalgets spørgsmål 99, ligesom en arving, der succederer efter reglen i dødsboskattelovens § 36 ligeledes vil succedere i overgangssaldoen.

Udlodning af likvidationsprovenu, jf. LL § 16 A, stk. 1

Det foreslås, at likvidationsprovenu under nærmere beskrevne omstændigheder skal henregnes til udbytte. Det forekommer overraskende og urimeligt, at Danmark vil beskatte en udenlandsk aktionær af bruttobeløbet i forbindelse med afhændelse af aktier ved likvidation, herunder af den del af likvidationsprovenuet, der repræsenterer tilbagebetaling af indbetalt aktiekapital.

Skatteministeriet bedes redegøre for, hvilke andre lande der har indført en sådan bestemmelse i lovgivningen. FSR skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der i bestemmelsens 4. linje mangler et "ikke", der vender indholdet af bestemmelsen om.

Det samme gælder den foreslåede ændring i § 16 B, stk. 3, jf. 2. linje.

Skatteministerens kommentar:

Bestemmelsen er ikke indført med inspiration fra andre lande. Skatteministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om andre landes regler på dette område. Baggrunden for reglen er, at likvidationen kan anvendes til at konvertere (begrænset) skattepligtigt udbytte til en aktieavance, der ikke er skattepligtig til Danmark.

Bestemmelsen foreslås justeret ved et ændringsforslag, hvorved der også tages højde for det manglende "ikke".

§ 14 - Ikrafttrædelse mv.

Den foreslåede regel i SEL § 32 og ligningslovens § 16 H skal have virkning for CFC-indkomst fra og med den 1. juli 2007. Dette virkningstidspunkt nødvendiggør, at der skal foretages delårsindkomstopgørelse for samtlige (datter)selskaber. Det er en betydelig administrativ belastning, og ministeriet anmodes derfor om at fastsætte overgangsregler, der er administrativt håndterbare. FSR er af den opfattelse, at ikrafttræden bør udsættes til indkomståret 2008. Det vil også løse lempelsesberegningproblemet, idet en korrekt lempelsesberegning forudsætter, at indkomsten efter udenlandske regler opdeles på delperioder. Det er en opgave, der efter omstændighederne kan være af uoverkommelig karakter, og i hvert fald ikke står i et rimeligt forhold til betydningen heraf for langt de fleste selskaber.

Ikrafttrædelsesbestemmelserne omtaler ikke, om udbytter, som er deklareret inden 1. juli 2007, eller omstruktureringer, som er gennemført inden denne dato, medfører reduktion ved opgørelsen af investeringerne i udenlandske datterselskaber for så vidt angår medregning af 20% af investeringen ved opgørelse af skattebasen. Vi forudsætter, at sådanne dispositioner, som er foretaget i tillid til de eksisterende regler ikke påvirker værdien som kan indgå i skattebasen og gør samtidig opmærksom på, at en lang række danske koncerner har foretaget sådanne omstruktureringer. Det kan være vanskeligt for koncernen at dokumentere, hvorledes en udenlandsk omstrukturering, som er gennemført for måske 20 år siden, blev gennemført, ligesom det kan være vanskeligt at følge udbyttestrømmen og måske også anskaffelsessummerne for de seneste mange år. På denne baggrund bør det overvejes, om ikke grundlaget for fastsættelsen af indgangsværdien bør være regnskabsmæssig indre værdi eller handelsværdien på ikrafttrædelsestidspunktet.

Hvilke regler gælder for perioden indtil 1. juli 2007? Efter den gældende § 32 opgøres indkomsten for hele indkomståret.

FSR er uforstående over for, hvordan ministeriet udleder af Cadbury Schweppes-dommen, at det er i overensstemmelse med EU-retten, at der stilles krav om, at der udøves aktivitet vedrørende CFC-indkomsten, og at genoptagelse derfor kan betinges heraf. Som refereret i bemærkningerne (side 60) angiver dommen alene, at begrebet etablering forudsætter, at "det pågældende selskab faktisk befinder sig i værtsmedlemsstaten og faktisk udøver erhvervs mæssig virksomhed i denne". Heraf kan alene udledes et krav om, at der udøves virksomhed. Hvis overskuddet fra en virksomhed er anvendt til passive investeringer, ændrer det ikke ved, at der fortsat drives virksomhed.

Hvordan skal det forstås, når det i § 14, stk. 3, foreslås, at beløbsgrænsen i § 11 C i relation til ikrafttræden 1. juli 2007 skal reduceres forholdsmæssigt?

I § 14, stk. 6, skal der efter " § 11, nr. 3" tilføjes "4, 5, og 6".

Det ser ud, som om forslaget § 3, nr. 4, er tillagt virkning fra såvel 2007 2008, jf. § 14, stk. 5 og stk. 6.

Skatteministerens kommentar:

Det foreslås, at de nye CFC-regler finder anvendelse fra og med den 1. juli 2007. Indtil dette tidspunkt finder de hidtidige CFC-regler anvendelse med den modifikation, der gælder som følge af Cadbury Schweppes dommen, jf. genoptagelsesreglen i § 14, stk. 2. De nye regler skal have virkning hurtigst muligt for at sikre, at skattesystemet er robust.

Den danske CFC-beskatning vedrørte – i modsætning til de britiske regler, der blev bedømt af EF-domstolen – udelukkende CFC-indkomsten. Selskabets øvrige indkomst blev ikke beskattet i Danmark. De af domstolen nævnte kriterier skal derfor have været opfyldte for CFC-delen af selskabets virksomhed for at kunne opnå genoptagelse.

Der er i ændringsforslaget fastsat særlige overgangsregler for medregningen af 20 pct. af anskaffelsessummerne for ikke-sambeskattede datterselskaber.

Den forholdsmæssige beløbsgrænse i § 14, stk. 3, er udtryk for, at der ikke gives et fuldt bundfradrag på 20 mio. kr., når indkomstperioden fra 1. juli 2007 til afslutningen af indkomståret udgør mindre end et år. Det skyldes, at beløbsgrænsen er fastsat med udgangspunkt i et fuldt indkomstår. Der henvises endvidere til eksemplet i bemærkningerne til § 14, stk. 3, i lovforslaget.

De to nævnte fejlhenvisninger i § 14, stk. 5 og 6, vil blive rettet ved et ændringsforslag.